

**თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

საქმე #1/3463-19

№0-----

13 სექტემბერი, 2019 წელი

თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგია

**მოსამართლე - დალი მეტრეველი
სხდომის მდივანი - ანა გაბუნია**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - **ნ-----**

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - **ბ-----**, დაბადებული 1-----ს,
საქართველოს მოქალაქე, ნასამართლობის არმქონე, რეგისტრირებული:
ქ. რ-----ში და ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ.
თბილისი, კ-----ში (პირადი №3-----)

ადვოკატი - **ს-----**

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე
მუხლის პირველი ნაწილი (დაზარალებულ ქ-----ის და ტ-----
-----ას ეპიზოდები), საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის
11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილი (დაზარალებულ ქ-----ის და ტ-----
-----ას ეპიზოდები) და საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 11¹,126-ე მუხლის 1² ნაწილი.

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. წარდგენილი ბრალდების არსი:

1.1 ბ-----ს ბრალი ედება მასში, რომ ჩაიდინა გენდერული ნიშნით შეუწყნარებლობის მოტივით, ოჯახის წევრის მიმართ სისტემატური ცემა და სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური და ფსიქიკური ტანჯვა გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე ან 118-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

1.2. ბ-----ს ბრალი ედება მასში, რომ ჩაიდინა გენდერული ნიშნით შეუწყნარებლობის მოტივით, ოჯახის წევრის მიმართ სისტემატური შეურაცხყოფა და დამცირება, რამაც დაზარალებულის ტანჯვა გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი. (დაზარალებულ ქ-----ის ეპიზოდი)

1.3. მასვე, ბრალი ედება მასში, რომ ჩაიდინა გენდერული ნიშნით შეუწყნარებლობის მოტივით, ოჯახის წევრის მიმართ მუქარა ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორე წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში (დაზარალებულ ქ-----ის ეპიზოდი).

1.4. ბ-----ს ბრალი ედება მასში, რომ ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორე წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი (დაზარალებულ ტ-----ას ეპიზოდი).

1.5. მასვე, ბრალი ედება მასში, რომ ჩაიდინა ოჯახის წევრის მიმართ მუქარა ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორე წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში (დაზარალებულ ტ-----ას ეპიზოდი).

მის მიერ ჩადენილი დანაშაული გამოიხატა შემდეგში:

1.6. 2014 წლიდან, 2019 წლის 10 ივნისამდე, ბ----- და მასთან რეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი ქ-----ე ცხოვრობდნენ ქ. თბილისში, მ. კ-----ში. თანაცხოვრების პერიოდში, ბ----- სისტემატიურად აყენებდა ფიზიკურ შეურაცხყოფას ქ-----ეს, ურტყამდა სხეულის სხვადასხვა არეში. ამავედროულად აყენებდა მას სიტყვიერ შეურაცხყოფას და ახორციელებდა მის დამცირებას, კერძოდ, აგინებდა და მიმართავდა უცენზურო სიტყვებით, ასევე ემუქრებოდა სიცოცხლის მოსპობითა და ჯანმრთელობის დაზიანებით. გარდა ზემოაღნიშნულისა, ბ-----ის მხრიდან ქ-----ის მიმართ განხორციელებული სისტემატური ცემა და სხვაგვარი ძალადობა,

სისტემატური შეურაცხყოფა და დამცირება გაგრძელდა შემდგომშიც, კერძოდ: 2019 წლის აპრილში, ქ.თბილისში, მ.კ-----ში ყოფნისას, მან სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენა ქ-----ეს, კერძოდ, აგინებდა მას, ასევე რამოდენიმეჯერ ხელი დაარტყა სახის არეში, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია. აღნიშნული ფაქტიდან 2 კვირის შემდეგ ამავე მისამართზე ბ-----მ, მეუღლეს ქ-----ეს ხელის დარტყმით მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, რა დროსაც ქ-----ემ განიცადა ფიზიკური ტკივილი. 2019 წლის 10 ივნისს, ქ. თბილისში, მ. კ-----ში ყოფნისას, ბ-----მ ქ-----ეს მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხყოფა და დამცირების მიზნით წყალი დაასხა თავზე, ასევე დაემუქრა და უთხრა, რომ ეს მისთვის იყო ბოლო დღე, ხვალიდან ნახავ რაც მოგივა, შენ ბავშვს ვეღარ ნახავ და არ გაცოცხლებო, რა დროსაც ქ-----ეს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში. ბ-----ის მიერ, ქ-----ის მიმართ განხორციელებულმა ზემოხსნებულმა სისტემატურმა ცემამ და სხვაგვარმა ძალადობამ, ქ-----ის ფიზიკური და ფსიქიკური ტანჯვა გამოიწვია. ბ-----ს მიერ იმავე პირის მიმართ განხორციელებულმა ზემოაღნიშნულმა სისტემატურმა შეურაცხყოფამ და დამცირებამ გამოიწვია დაზარალებულის ტანჯვა, ხოლო ბ-----ის მიერ ქ-----ის მიმართ არაერთხელ განხორციელებული მუქარის შედეგად ამ უკანასკნელს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

1.7. 2019 წლის 10 ივნისს, დაახლოებით ღამის 01:00 საათზე, ქ. თბილისში, მ. კ-----ში ბ-----მ, მეუღლის მშობელს ტ-----ას ორივე ხელი მოკიდა ძლიერად ორივე ხელზე, რა დროსაც ტ-----ამ განიცადა ფიზიკური ტკივილი. იგი ამავე დროს დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით, რა დროსაც ტ-----ას გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

2. სასამართლომ დაადგინა:

2.1. 2014 წლიდან, 2019 წლის 10 ივნისამდე, ბ----- და მასთან რეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი ქ-----ე ცხოვრობდნენ ქ. თბილისში, მ. კ-----ში. თანაცხოვრების პერიოდში, ბ----- სისტემატურად, აყენებდა ფიზიკურ შეურაცხყოფას ქ-----ეს, ურტყამდა სხეულის სხვადასხვა არეში. ამავედროულად აყენებდა მას სიტყვიერ შეურაცხყოფას და ახორციელებდა მის დამცირებას, კერძოდ, აგინებდა და მიმართავდა უცენზურო სიტყვებით, ასევე ემუქრებოდა სიცოცხლის მოსპობითა და ჯანმრთელობის დაზიანებით. ასევე, 2019 წლის აპრილში, ქ. თბილისში, მ. კ-----ში ყოფნისას, მან სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენა ქ-----ეს, კერძოდ, აგინებდა მას,

ასევე რამოდენიმეჯერ ხელი დაარტყა სახის არეში, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია. აღნიშნული ფაქტიდან 2 კვირის შემდეგ ამავე მისამართზე ბ-----მ, მეუღლეს ქ-----ეს ხელის დარტყმით მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, რა დროსაც ქ-----ემ განიცადა ფიზიკური ტკივილი. 2019 წლის 10 ივნისს, ქ. თბილისში, მ. კ-----ში ყოფნისას, ბ-----მ ქ-----ეს მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხყოფა და დამცირების მიზნით წყალი დაასხა თავზე, ასევე დაემუქრა და უთხრა, რომ ეს მისთვის იყო ბოლო დღე, ხვალიდან ნახავ რაც მოგივა, შენ ბავშვს ვეღარ ნახავ და არ გაცოცხლებო, რა დროსაც ქ-----ეს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში. ბ-----ის მიერ, ქ-----ის მიმართ განხორციელებულმა ზემოხსნებულმა სისტემატურმა ცემამ და სხვაგვარმა ძალადობამ, ქ-----ის ფიზიკური ტკივილი და ფსიქიკური ტანჯვა გამოიწვია. ბ-----ს მიერ იმავე პირის მიმართ განხორციელებულმა ზემოაღნიშნულმა სისტემატურმა შეურაცხყოფამ და დამცირებამ გამოიწვია დაზარალებულის ტანჯვა, ხოლო ბ-----ის მიერ ქ-----ის მიმართ არაერთხელ განხორციელებული მუქარის შედეგად ამ უკანასკნელს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

2.2. 2019 წლის 10 ივნისს, დაახლოებით ღამის 01:00 საათზე, ქ. თბილისში, მ. კ-----ში ბ-----მ, მეუღლის მშობელს ტ-----ას ხელები მოკიდა ძლიერად ორივე ხელზე, რა დროსაც ტ-----ამ განიცადა ფიზიკური ტკივილი. იგი ამავე დროს დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით, რა დროსაც ტ-----ას გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

3. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

3.1. სასამართლოს დასკვნა ბ-----ის მიერ დანაშაულის ჩადენის შესახებ, გარდა ბრალდებულ ბ-----ის აღიარებისა, ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას: მოწმეების: გ-----ის, ა-----ს, გ-----ს, მ-----ს და ლ-----ს გამოკითხვისას მიღებულ ინფორმაციას, დაზარალებულების: ქ-----ის და ტ-----ას გამოკითხვისას მიღებულ ინფორმაციას, შემაკავებელ ორდერს.

3.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში

ბრალდებულ ბ-----ს სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ისინი მიღებულ იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

3.3. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

3.4. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია განაჩენის 2.1. – 2.2. პუნქტებში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

4. სამართლებრივი შეფასება:

4.1. სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126 მუხლის 1² ნაწილით დასჯად ქმედებად განიხილავს სისტემატურ ცემას და სხვაგვარ ძალადობას, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური და ფსიქიკური ტანჯვა გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე ან 118-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. ამ დანაშაულისაგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის ჯანმრთელობა, თუმცა ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა არ უკავშირდება ჯანმრთელობის მნიშვნელოვან, საშიშ დაზიანებას. ცემა გამოიხატება დაზარალებულის სხეულზე დარტყმაში, თუმცა ცემა ან სხვაგვარი ძალადობა არ უკავშირდება ჯანმრთელობის მნიშვნელოვან, საშიშ დაზიანებას. ცემა გამოიხატება დაზარალებულის სხეულზე დარტყმაში, რამაც თავის მხრივ, შესაძლებელია გამოიწვიოს სხეულის ანატომიური მთლიანობის დარღვევა (ნაკაწრები, სისხლნაჟღენტები, ზედაპირული დაჟეჟილობანი, მცირე ჭრილობები,) მაგრამ შესაძლებელია, მხოლოდ ფიზიკურ ტკივილშიც გამოიხატოს. სწორედ დარტყმების რაოდენობა/ინტენსივობა განასხვავებს ცემას სხვაგვარი ძალადობისგან, რომელიც გამოიხატება ერთჯერად ძალადობრივ ქმედებაში. ქმედების ცემად ან სხვაგვარ ძალადობად დაკვალიფიცირებისათვის განმსაზღვრელია, რომ სუბიექტის ქმედებას - ერთჯერადად ან არაერთჯერადად ძალადობრივ ქმედებას მოჰყვეს მსხვერპლისათვის ფიზიკური ტკივილი, ამასთან,

ზემოაღნიშნულმა ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს ჯანმრთელობის ნაკლებად მძიმე ან მძიმე დაზიანება. ძალადობის სისტემატურობის შესაფასებლად საჭიროა სახეზე იყოს ძალადობის მინიმუმ სამი ფაქტი. თითოეული ეს ძალადობა განხორციელდა დროის მცირე ინტერვალში და ყოველ მომდევნო ძალადობამდე მსხვერპლს არ ჰქონდა განულებული ძალადობის შედეგები.

4.2. სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინალიზებულია ოჯახში ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

4.3. სასამართლო აღნიშნავს, რომ განსახილველი დანაშაულისგან (სსკ-ის 126¹ მუხლი) სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის (ოჯახის წევრის) ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა. დანაშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ბ) სისტემატურ შეურაცხყოფაში, გ) შანტაჟსა და დამცირებაში. ოჯახში ძალადობა (სსკ-ის 126¹-ე მუხლი) შედეგიანი დელიქტია და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა, ამასთან, ამ ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული მძიმე შედეგი.

4.4. სასამართლო ასევე აღნიშნავს, რომ სისხლის სამართლის კოდექსით სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა დაწესებულია მუქარისთვის (სსკ-ის 151 მუხლი), რაც გულისხმობს სიცოცხლის მოსპობისა და ჯანმრთელობის დაზიანების ანდა ქონების განადგურების მუქარას, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში. ამ დანაშაულის შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ მუქარა მიმართული იყოს სიცოცხლის მოსპობის, ჯანმრთელობის დაზიანების ან ქონების განადგურებისაკენ. ქმედების მუქარად დაკვალიფიცირებისათვის გადამწყვეტია, რომ მუქარის ადრესატს გაუჩნდეს საფუძვლიანი შიში, რომ მუქარა რეალურად განხორციელდება.

4.5. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-11¹ მუხლით განსაზღვრულია პასუხისმგებლობა ოჯახური დანაშაულისთვის, რაც განმარტებულია, როგორც ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ამ კოდექსის 109-ე, 115-ე, 117-ე, 118-ე, 120-ე, 126-ე, 133¹, 133², 137-ე-141-ე, 143-ე, 144-ე-144³, 149-ე-151¹, 160-ე, 171-ე, 187-ე, 253-ე-255¹, 381¹ და 381²

მუხლებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენა. ოჯახური დანაშაულისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა განისაზღვრება ამ მუხლში აღნიშნული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის შესაბამისი მუხლით, ამ მუხლზე მითითებით. ამავე მუხლის შენიშვნის თანახმად, ოჯახის წევრები არიან: დედა, მამა, პაპა, ბებია, მეუღლე, შვილი (გერი), ნაშვილები, მინდობით აღსაზრდელი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, მინდობით აღზრდელი (დედობილი, მამობილი), შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობელი, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირი და მისი ოჯახის წევრი, მეურვე, მზრუნველი, მხარდამჭერი, აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

4.6. განაჩენის დადგენისას სასამართლო ხელმძღვანელობს საქართველოს კონსტიტუციით და სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით განსაზღვრული ძირითადი პრინციპებითა და ნორმებით.

4.7. საქართველოს კონსტიტუციის მე-31 მუხლის მე-6 პუნქტის თანახმად, არავინ არ არის ვალდებული ამტკიცოს თავისი უდანაშაულობა. ბრალდების მტკიცების მოვალეობა ეკისრება ბრალდებულს. ამავე მუხლის მე-7 პუნქტის თანახმად, დადგენილება ბრალდებულის სახით პირის პასუხისმგებაში მიცემის შესახებ უნდა ემყარებოდეს დასაბუთებულ ვარაუდს, ხოლო გამამტყუნებელი განაჩენი – უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ.

4.8. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით, სასამართლოს განაჩენი კანონიერია, თუ იგი გამოტანილია საქართველოს კონსტიტუციის, ამ კოდექსისა და საქართველოს სხვა კანონების მოთხოვნათა დაცვით, რომელთა ნორმებიც გამოყენებული იყო სისხლის სამართლის პროცესში; სასამართლოს განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ის ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს.

4.9. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა

ადასტურებს პირის ბრალეულობას. მტკიცებულების შეფასების დროს წარმოშობილი ეჭვი, რომელიც არ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის (მსჯავრდებულის) სასარგებლოდ.

4.10. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“.

4.11. სასამართლომ მხარეთა მონაწილეობით, მათი შეჯიბრებითობისა და თანასწორობის საფუძველზე, განიხილა ბ-----ის ბრალდების საქმე, შეაფასა მხარეთა მიერ წარმოდგენილი უდავო მტკიცებულებები და მივიდა დასკვნამდე, რომ მოცემულ შემთხვევაში ადგილი არ აქვს გენდერული დისკრიმინაციის მოტივით დანაშაულის ჩადენას. ბ-----ის მიერ ჩადენილი დანაშაული გამოწვეული იყო არა გენდერული დისკრიმინაციის მოტივით, არამედ ბ-----ის მიერ დანაშაული ჩადენილია საყოფაცხოვრებო ნიადაგზე წარმოშობილი კონფლიქტის და ეჭვიანობის ნიადაგზე.

4.12. ამდენად, საქმეზე არსებული მტკიცებულებათა ერთობლიობა ადასტურებს, რომ მის მიერ განხორციელებული ქმედებით - ბ-----მ ჩაიდინა ოჯახის წევრის მიმართ სისტემატური ცემა და სხვაგვარი ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური და ფსიქიკური ტანჯვა გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე ან 118-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,126-ე მუხლის 1² ნაწილით, მანვე ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა და დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე, ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (დაზარალებულების ქ-----ის და ტ-----ას ეპიზოდები), მანვე, ჩაიდინა ოჯახის წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებოდა, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილით, რის გამოც იგი ამ კვალიფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ.

5. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

5.1. ბ-----ს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, ხოლო დამამძიმებელი გარემოებაა დანაშაულის ჩადენა ოჯახის წევრის მიმართ.

6. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

6.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

6.2. ამასთან, სასჯელის დანიშნვის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

6.3. საქართველოს სსკ-ის 53¹ მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, დანაშაულის ჩადენა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ არის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება ამავე კოდექსით გათვალისწინებული ყველა შესაბამისი დანაშაულისათვის. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, ამ მუხლის პირველი ან მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დამამძიმებელი გარემოების არსებობისას დანაშაულის ჩადენის დროს ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის დანიშვნისას მოსახდელი სასჯელის ვადა სულ მცირე 1 წლით უნდა აღემატებოდეს ჩადენილი დანაშაულისათვის ამ კოდექსის შესაბამისი მუხლით ან მუხლის ნაწილით გათვალისწინებული სასჯელის მინიმალურ ვადას.

6.4. სასამართლო ხაზს უსვამს სამართლიანი სასჯელის სწორად განსაზღვრის აუცილებლობას და აღნიშნავს, რომ სასჯელი შესატყვისი და პროპორციული უნდა იყოს ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან,

გაცნობიერებულ უნდა იქნეს დანაშაულის საფრთხე და, აგრეთვე, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პიროვნება. მსჯავრდებული პირის მიმართ დანიშნული სასჯელი უნდა გახდეს მომავალში მისი საზოგადოებაში უსაფრთხო ინტეგრაციის საფუძველი და დამაფიქრებელი მისთვის, რათა უკეთ გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედების ხასიათი, საზოგადოებრივი საშიშროებისა და გასაკიცხაობის ხარისხი და შეამციროს მის მიერ ახალი დანაშაულის ჩადენის რისკი.

6.5. სასამართლო სასჯელის დანიშვნის დროს მიიჩნევს, რომ ბ-----ს რესოციალიზაციისათვის, სამართლიანობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის მას უნდა დაენიშნოს სასჯელი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (დაზარალებულების ქ-----ის და ტ-----ას ეპიზოდები), საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (დაზარალებულების ქ-----ის და ტ-----ას ეპიზოდები) და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,126-ე მუხლის 1² ნაწილით გათვალისწინებული სანქციათა ფარგლებში.

6.6. სასამართლო სასჯელის დანიშვნის დროს შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებთან ერთად მხედველობაში იღებს იმ გარემოებებს, რომ ბ-----ს სადავოდ არ გაუხდია ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები, რითაც ხელი შეუწყო სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელებას, მის მიერ ჩადენილია ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულები, არ არის ნასამართლევ, დაზარალებული შეურიგდა ბრალდებულს, რომელსაც პრეტენზია არ გააჩნია.

6.7. მოცემულ შემთხვევაში ბ-----ს მიმართ სასჯელის განსაზღვრისას ჩადენილი ქმედების სიმძიმის, ბრალდებულის პიროვნების, შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოების გათვალისწინებით სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ ბ-----ის მიმართ თავისუფლების აღკვეთაზე უფრო მსუბუქი სასჯელის გამოყენება ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების განხორციელებას და იქნება სასამართლოს მხრიდან გამოჩენილი არაგონივრული ლმობიერება. სასამართლო მიიჩნევს, რომ სასჯელის ზოგადი და სპეციალური პრევენციული მიზნების მიღწევა, დამნაშავე პირთა რესოციალიზაცია, მათ მიერ დანაშაულის უარყოფითი შედეგების გააზრება, თანასწორობასა და შემწყნარებლობაზე დაფუძნებული ღირებულებების გათავისება და მსხვერპლთათვის სამართლიანობის განცდის უზრუნველყოფა შესაძლებელი იქნება ბ-----ს მიმართ სასჯელად მხოლოდ თავისუფლების აღკვეთის გამოყენების პირობებში.

6.8. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე ან გაუფრთხილებელი დანაშაული და იგი აღიარებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასამართლო უფლებამოსილია დაადგინოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასამართლევი არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის.

6.9. სასამართლო მხედველობაში იღებს იმ გარემოებებს, რომ ბ-----
- ნასამართლევი არ არის, აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, მის მიერ ჩადენილია ნაკლებად მძიმე კატეგორიის და მიაჩნია, რომ ბრალდებულის გამოსწორება შესაძლებელია საზოგადოებისაგან მისი იზოლაციის გარეშეც და ამდენად, მის მიმართ დადგენილი სასჯელი უნდა ჩაეთვალოს პირობით მსჯავრად. სასამართლო ითვალისწინებს პირობითი მსჯავრის ეფექტს, რაც იქნება შემაკავებელი ხასიათის და სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს, დამნაშავის რესოციალიზაციას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და სამართლიანობის აღდგენას.

6.10. სასამართლო ხელმძღვანელობს საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილით, რომლის თანახმად დანაშაულთა ერთობლიობის დროს საბოლოო სასჯელის დანიშვნისას უფრო მკაცრი სასჯელი შთანთქავს ნაკლებად მკაცრ სასჯელს, ხოლო თანაბარი სასჯელების დანიშვნისას ერთი სასჯელი შთანთქავს მეორეს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

საქართველოს სსკ-ის 258-260-ე, 268-279-ე, 292-293-ე მუხლების შესაბამისად, სასამართლომ

და ა დ გ ი ნ ა:

ბ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (დაზარალებულების: ქ-----ის და ტ-----ას ეპიზოდები), საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (დაზარალებულების: ქ-----ის და ტ-----ას ეპიზოდები) და საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,126-ე მუხლის 1² ნაწილით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (დაზარალებულ ქ-----ის ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლისა და 6 (ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს

სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების თანახმად, ჩაეტვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 2 (ორი) წელი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (დაზარალებულ ტ-----ას ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლისა და 6 (ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების თანახმად, ჩაეტვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 2 (ორი) წელი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (დაზარალებულ ქ-----ის ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების თანახმად, ჩაეტვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 2 (ორი) წელი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (დაზარალებულ ტ-----ას ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების თანახმად, ჩაეტვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 2 (ორი) წელი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,126-ე მუხლის 1² ნაწილით თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების თანახმად, ჩაეტვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 2 (ორი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,126-ე მუხლის 1² ნაწილით დანიშნულმა უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელები და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, **ბ-----ს** სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების თანახმად, ჩაეტვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 2 (ორი) წელი.

მსჯავრდებულ **ბ-----ს** სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეტვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო 2019 წლის 10 ივნისიდან - 2019 წლის 13 სექტემბრის ჩათვლით და დაუყოვნებლივ გათავისუფლდეს პატიმრობიდან სასამართლო სხდომის დარბაზში.

მსჯავრდებულ **ბ-----ს** საქართველოს სსკ-ის 65-66-ე მუხლების საფუძველზე, დაევალოს პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ

შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი, ამასთან, მის ყოფაქცევაზე კონტროლისა და დახმარების განხორციელება დაევალოს საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ტერიტორიულ ორგანოს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

ნივთიერი მტკიცებულება:

ლაზერული დისკი დაერთოს საქმეს მისი შენახვის ვადით

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენის გასაჩივრების უფლება, ვადა და წესი:

- განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე

დალი მეტრეველი